

Тези доповідей 49-ої наукової конференції молодих дослідників ОНПУ – магістрів «Сучасні інформаційні технології та телекомунікаційні мережі». / Одеса: ОНПУ, 2014, вип. 49.

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Носовець О.І.

Науковий керівник – каф. «Обліку, аналізу та аудит», - канд. екон. наук

Волощук Л.О.

Умови динамічного розвитку економічного середовища вимагають від господарюючих суб'єктів відступати від методологічних канонів обліку господарської діяльності через постійно присутню кризу неплатежів, що виникає через бажання покупців товарів, робіт, послуг максимально використати наявні в них позикові кошти до завершення терміну оплати заборгованості, що впливає на платоспроможність як позичальника, так и позикодавця. З цієї причини виникає необхідність перегляду обліку дебіторської заборгованості та відображення у фінансовій звітності пов'язаної з нею інформації, що визначає актуальність даної теми.

Відсутні загальні методологічні підходи до обліку дебіторської заборгованості, що дозволило б невілювати виникаючі недоліки в залежності від специфіки діяльності та організації роботи бухгалтерії на підприємствах. Серед існуючих проблем обліку дебіторської заборгованості основною є нормативне її визначення, подане в П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість», обмежуючи її тільки заборгованістю покупців за відвантажені товари, роботи, послуги, що не є коректним, оскільки, наприклад, видані аванси підприємства не є його доходом і, відповідно, не можуть бути визначені як дебіторська заборгованість.

До проблем, що мають значний вплив на достовірність інформації про даний актив підприємств, необхідно вказати класифікацію та визначення її критерії, як загальнообов'язкових, так і індивідуальних для кожного суб'єкта підприємницької

Тези доповідей 49-ої наукової конференції молодих дослідників ОНПУ – магістрів «Сучасні інформаційні технології та телекомунікаційні мережі». / Одеса: ОНПУ, 2014, вип. 49.

діяльності. Відповідно до національних стандартів обліку у фінансовій звітності виділяються наступні види дебіторської заборгованості: по відношенню до нормального операційного циклу (довгострокова і поточна) і за термінами погашення (нормальна, сумнівна та безнадійна), залежно від об'єктів обліку (заборгованість за товари, роботи, послуги, за виданими авансами, за розрахунками з бюджетом, за нарахованими доходами, за внутрішніми розрахунками, за претензіями, інша поточна дебіторська заборгованість)[1]. Також одним з дуже доречних критеріїв класифікації є поділ на фактичну та правову, з яких під останньою розуміється підписання договору на поставку продукції, виконання робіт, надання послуг, що не є підставою для визнання доходу, а, відповідно, і дебіторської заборгованістю, до виконання умов договору.

Однією з найпоширеніших проблем обліку даного активу підприємств, що виникає при складанні фінансової звітності, є його оцінка. Через невизначеність, пов'язаної з оплатою дебіторської заборгованості, в балансі вона оцінюється з певною мірою обережності - за чистою вартістю реалізації [2], формування якої досягається зменшенням на суму створеного резерву сумнівних боргів, що співпадає з П(С)БО як за необхідністю та наявністю такого поняття, так і за змістовністю визначення чистої реалізаційної вартості - сума поточної дебіторської заборгованості за вирахуванням резерву сумнівних боргів [1]. В рамках приведення національних стандартів обліку до вимог міжнародних існує гостра необхідність розробки чи перейняття та впровадження методів визначення розміру резерву сумнівних боргів.

Незважаючи на велику кількість наукових праць з даного питання залишаються відкритими зазначені та інші проблеми обліку дебіторської заборгованості, що не втрачають своєї актуальності.

Список використаної літератури:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку (П(С)БО) від 1.01.2000 р. зі змінами та доповненнями.
2. Соловійова О. В. "МСФЗ та ГААП: облік і звітність"; Серія: Бібліотека журналу "Фінансові та бухгалтерські консультації", 328 с.